

N:o 105.

Af herr **W. Gibson**, *angående lastpenningarnes upphörande.*

Vid 1886 års riksdag inlemnade jag motion n:o 165, angående lastpenningarnes upphörande, hvars afstyrkande bevillningsutskottet motiverade (betänkande n:o 11 62:o) i följande ordalag:

»Utskottet, som för lidet år på anförda skäl tillstyrkte berörda nedläggning, finner emellertid, vid det förhållande att denna åtgärd inneburit en minskad statsinkomst af omkring 200,000 kronor, och med erinran att den förutsättning, från hvilken motionären utgått, eller att nya eller ökade införseltullar i mera betydande omfattning komme att åsättas, icke torde inträffa, sig icke böra åtminstone för närvarande förorda borttagandet af ifrågavarande afgift.»

Då de förutsättningar, som förra året hindrade bevillningsutskottet att böra åtminstone för närvarande förorda borttagandet af lastpenningssavgiften, utan tvifvel under innevarande riksdag komma att fullständigt häfvas, i det att nya och ökade införseltullar i mera betydande omfattning helt visst komma att åsättas, och då sådana tullar skola inbringa åt statsverket åtskilliga millioner kronor, så måste äfven den erinran utskottet gjorde, med hänsyn till minskningen i statsinkomsterna genom den lika onaturliga som orättvisa avgiftens upphörande, nu kunna lemnas utan afseende, och då inga andra skäl för afslag blifvit anförda, får jag, i öfrigt återopande de skäl, som återfinnas i fjolårets förutnämnda motion, liksom äfven uti 1886 års riksdagsprotokoll n:o 39, yrka,

att den i § 4 vid gällande tulltaxa fogade under rättelsen under beteckning lastpenningar omförmälda

afgift måtte från 1888 års början fullständigt upphöra, hvarigenom hela paragrafen i bemälda under rättelse torde komma att utgå.

Stockholm den 25 januari 1887.

Will. Gibson.

N:o 106.

Af herr **C. Lundström**, om förhöjd införselsafgift å så kallade lås- och träskruf.

Då de skäl, som i min under sistlidne års riksdag väckta motion n:o 177 anfördes för förhöjd tull å så kallade träskruf, fortfarande synas vara giltiga och afsevärda, då de utländska träskrufsfabrikanterna sedermera vid försäljningar inom Sverige ytterligare nedsatt priset på sina tillverkningar under försäljningspriset i eget land, då den inhemska, väl och omsorgsfullt vårdade fabrikationen, oaktadt nutidens bästa och ändamålsenligaste maskiner därför användas samt en tillverkning, i godhet vida öfverlägsen utlandets, dervid erhålles, under en sådan täflan omöjligt kan i längden bestå, då tydligen priset å träskruf inom landet höjes i samma ögonblick den inhemska tillverkningen tvingas att upphöra, emedan det icke är antagligt, att de utländska fabrikanterna sedermera vilja här sälja sitt fabrikat billigare än i eget land, och då det slutligen icke gerna kan vara med vårt lands verkliga fördel förenligt, att alla försök till förädling af vårt jern inom landet på detta sätt redan i sin början qväfvas, får jag på dessa och i förra årets motion anförda skäl ånyo vördsamt föreslå att Riksdagen täcktes besluta: